

Op weg naar een andere wereld

Ds. J. IJsselstein – Mattheüs 7:13-14

Liturgie:

Psalm 122:1,3

Psalm 11:4

Lezen Mattheüs 7:1-14

Psalm 1:1,3,4

Psalm 2:6

Psalm 17: 7, 8

Gemeente, we overdenken vanmorgen het Woord van onze God vanuit het Evangelie van Mattheüs, hoofdstuk 7, daarvan de verzen 13 en 14.

Ik lees u voor Mattheüs 7:13–14

Gaat in door de enge poort; wantijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan.

Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelve vinden.

Het thema voor de preek is:

Op weg naar een andere wereld.

Op weg naar een andere wereld. Er zijn vier aandachtspunten. We letten op:

1. twee poorten

2. twee wegen

3. twee eindbestemmingen

En daarna zal ik in de vierde plaats eindigen met

4. een dringende raad

We zijn, gemeente, jullie zijn, jongens en meisjes, op weg naar een andere wereld.

Je verblijf in deze wereld is als een reis. Zoals je met vakantie vast ook wel eens op *reis* bent geweest. Je begint ergens, je trekt door steden en dorpen, totdat je aankomt op de plaats van je bestemming.

Maar, een *vakantiereis* is onze levensreis zeker niet. Zo'n reis is ontspannen. Dat is een fijne reis.

De preek van vanmorgen gaat over een andere reis.

Wij zijn op weg... naar de grote ontmoeting met God.

Wij zijn op weg... naar de eeuwigheid.

Jongens en meisjes, binnen nog geen 100 jaar ben je op eindbestemming.

Ouderen, binnen nog geen 10 of 20 jaar bent u op uw eindbestemming.

Dus, als u goed bij uw verstand bent, luister dan!

Het gaat hier in de kerk niet om een zomerse vakantiebestemming.

Het gaat hier om uw eeuwige hemel of uw eeuwige hel.

Ons eerste aandachtspunt:

1. Twee poorten

Want: *Wijd is poort...*

Je ziet het voor je. Zeker als je woont in een oude stad, als Kampen, of Zwolle, of Amersfoort, of waar dan ook. Oude steden hadden dikke muren en *een wijde poort*. Je ziet het in gedachten voor je: zo'n wijde poort. Er kan een brede stroom, er kunnen massa's mensen door zo'n poort.

Wijd is de poort en... *eng is de poort...*

Dan, jongens en meisjes, moet je even wat meer terugdenken in de geschiedenis. Vroeger hadden grote steden, ik zei het al, dikke muren en brede poorten. Iedereen kon er in en uit. Maar 's avonds was dat natuurlijk niet zo handig. Want met zo'n grote, open poort, kon iedereen naar binnen. Ook rovers, dieven of ander gespuis. Dus deed men als het donker werd de poort dicht. Net zoals je nu thuis, als het donker wordt, ook de deur op slot doet.

Maar stel je nu voor, dat je op reis geweest was en je was net te laat terug.

Het is al donker, en de poort is dicht...

Het zou natuurlijk heel naar zijn, als je dan in de donkere nacht buiten moest blijven.

Want buiten de muren van de stad waren juist die dieven en die rovers.

Moest de poortwachter dan die grote deur van die wijde poort maar even op een kier zetten? Nee, dat zou gevaarlijk zijn. Misschien was het geklop op de poort een list, een valstrik. Ineens zouden de vijanden of die rovers met elkaar die poort, die op een kleine kier was gezet, helemaal kunnen openduwen om binnen te vallen. Dus bleef de grote poort dicht.

Maar voor zulke verlate reizigers was er soms een enge poort. Ergens in een hoekje, verstopt achter een achter struik (alleen de stadbewoners wisten ervan), daar zat een klein gat. Nee, het was geen grote deur. Het was een smalle, het was een *enge* poort. Niet eng in de zin van 'griezelig', maar eng betekent hier: *heel smal*.

Je rijdier, je ezel, je bagage, je spullen, dat kon allemaal echt niet door dat smalle gat. Alleen zelf kon je er doorheen. Kruipend op je knieën, jezelf wurmend door dat smalle gat.

Dus, zelf kwam je behouden thuis. Maar je rijdier en je spullen, dat alles was je kwijt.

Maar gelukkig, je leven was gered.

Want (vers 13) *wijd is de poort* (dat is de eerste poort)

En (vers 14): want *de poort is eng* (dat is de tweede poort)

Twee poorten die staan aan het begin van twee wegen..., die eindigen in de eeuwigheid.

U begrijpt, die twee poorten zijn twee beelden, van twee koersen van leven, die we kiezen en volgen.

De *eerste levenskoer* begint met de brede poort.

Hij is zo breed, iedereen gaat er *vanzelf* doorheen. Maar het is wel een keus. Je gaat door die poort, maar je kiest er ook zelf voor.

En, je kan er *zelf* door, en je kan ook alles meenemen wat je maar wilt. Tassen, gekochte spullen, maar ook: je psalmboek en je Bijbel, zoals op zondag.

Neem alles maar mee door de brede poort!

De *tweede levenskoers* begint met smalle poort:

Dat gaat *niet* vanzelf. Dat roept heel veel weerstand op.

Het past bijna niet.

Daar(!), door de brede poort kan je alles meenemen. Maar *hier*, bij de smalle poort, moet je alles van jezelf achterlaten.

En dus *aarzelen* veel mensen.

Ze schrikken terug van die nauwe ingang, en vooral van dat smalle pad erachter.

Ze proberen het weleens, ze passen weleens. Zeker als ze angstig en bezorgd zijn.

Maar het *past* gewoon niet!

En dan zeggen ze (soms met tranen) net als Felix: Later misschien nog eens proberen...

Waarom aarzelen veel mensen?

Ze zien dat ze (zeker op het smalle weg achter de poort) veel moeten opgeven.

Om door de enge poort te gaan, moet je alles van jezelf achterlaten. Zoals die verlate reiziger alles van zichzelf moest achterlaten buiten de muur van de stad. Dat was hij allemaal kwijt.

Om door de enge poort te gaan, moet je alles van jezelf achterlaten: je zonden, je plezier in wereldse dingen, je liefde tot de dingen die voorbijgaan... Maar ook: je vroomheid, je netheid, je lidmaatschap van de goede kerk...

Want je moet op je knieën door dat smalle gat in de muur. Je moet buigen. Je hoofd moet naar beneden. En dat is vernederend.

Je mooie pak wordt vies. En alles wat hebt of dacht te hebben, moet buiten blijven.

En dus: kom je binnen als een vuil, arm en verloren mens met lege handen, *of* je blijft buiten... en komt voor altijd om!

Vaak zijn er ook nog andere moeilijkheden.

Er zijn intellectuele moeilijkheden.

Je kijkt: een brede poort..., een enge poort...

Het is niet logisch, het is niet redelijk... *Waarom*, *hoezo*, moet ik alles van mezelf kwijt?

Je verstand kan je weerhouden. Je wilt je slimme en kritische vragen niet achterlaten. En naar Bijbelse antwoorden wil je niet luisteren. Daar ben je veel te slim voor.

Je verstand kan je weerhouden.

Je luiheid kan je weerhouden.

Waarom zou je moeilijk doen als het makkelijk kan?

Die enge poort, da's een beetje moeilijk. Die brede poort, da's veel gemakkelijker, veel relaxter!

En trouwens, als God me wil bekeren, duwt Hij me uiteindelijk vanzelf wel door die enge poort. Ik neem het maar zoals het is:

Een beetje slapen, een beetje sluimeren, een weinig handvouwens, al nederliggende...
Berustend, maar voor ook lui!

Zo zal uw armoede u overkomen als een wandelaar, en uw gebrek als een gewapend man (Spreuken 6:10-11).

En zo geldt het voor de meesten: *of ze zien de enge poort niet, of ze hem zien wel, maar besluiten er niet in te gaan.*

Laat er ondertussen geen misverstand zijn!

De enge poort staat open! Altijd, dag en nacht.

En de nodiging is liefdevol en welgemeend: Mensen op brede weg, kom binnen! Hier!

Ga in door de enge poort!

Verlaat uw slechtheid en leef! (Spreuken 9:6).

Waar is de enge poort een beeld van? Wat is, nee, beter gezegd: *Wie* is de enge poort?

Wie staat er aan het begin van die weg tot het leven?

Onze Heere Jezus Christus.

Die Zelf zei:

Niemand komt tot de Vader dan door Mij (Johannes 14:6).

Dan door Mij, dan door de enge poort. Want:

Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden
(Johannes 10:9).

En om door die Deur, om door Mij in te gaan, moet je alles achterlaten, moet je alles kwijtraken: je zonden, je liefde tot de dingen die voorbijgaan, je liefde tot de wereld en tot zondig genot. Maar ook je eigen vroomheid, je vermeende goedheid en je eigen gerechtigheid.

Gemeente, de deur staat open, wagenwijd open.

Er is een geopende weg om tot God terug te keren, een geopende toegang tot de troon van Gods genade, door het bloed van Jezus Christus.

Hijzelf is de Deur. Hijzelf is de Weg.

Maar, helaas, voor veel kerkgangers geldt: U hebt de enge poort wel gezien, maar u hebt sinds lang besloten om er niet binnen te gaan. U wilt niet.

Want u hebt te veel bij u. En dat wilt u allemaal niet kwijt.

En dus kiest u tot op de dag van vandaag voor de wijde poort en voor de brede weg die daarachter ligt.

Maar denk toch aan het woord van Jezus: *Zo wie zijn leven zal zoeken te behouden, die zal het verliezen; en zo wie hetzelve zal verliezen, die zal het in het leven behouden.*

Gedenkt (vluchtend uit Sodom, in de verte de poort van Zoar in het oog), *gedenkt aan de vrouw van Lot* (Lukas 17:32-33).

Gemeente, u weet veel over de weg tot de zaligheid, over bekering, over wedergeboorte en geloof. Maar met weten komt u er niet.

U moet door Jezus Christus en door Hem alleen komen, door die enge poort, op dat smalle pad.

Kom toch *nu*..., met het pak van uw zonden, en met het nog grotere pak van uw eigen goedheid en vroomheid. Laat het u afnemen. Laat het achter. En ga in door enge poort.

We hebben samen gelet op twee poorten. We gaan verder met ons tweede aandachtspunt:

2. Twee wegen

Want (zo zegt vers 13): ***En breed is de weg.***

Welkom allemaal, op de brede weg.

Jullie, je vrienden, je ouders, hoe meer hoe gezelliger.

Want er valt van alles te beleven op en langs die brede weg. Je kan er zelfs naar de kerk.

Wat hindert dat? Je moet het gewoon allemaal zelf weten.

De weg is breed. Dat is gemakkelijk. Je hoeft nergens moeite voor te doen. Alles gaat vanzelf.

Je hebt vrijheid, je hebt ruimte. Je kan gewoon doen wat je wilt.

De één doet zonde, de ander heeft een Bijbel. Wat maakt het uit?

De één is moreel failliet, de ander heeft hoge morele standaarden: is liefdevol, dienend en behulpzaam. Wat maakt het uit?

Iedereen kan en mag zich vrij en naar eigen wens bewegen op de brede weg. In de brede stroom van mensen, die langzaam doorstroomt, op weg naar... de eeuwigheid en de grote ontmoeting met God.

Zie je jezelf lopen? Ouderen, jongelui?

De één neemt het ervan in een plezierig leven. Zonder God.

De ander neemt het nauw, heel nauw. Maar ook: Zonder God.

Want je paste allebei(!) niet door die enge poort. Daarom loop je daar nu, op de brede weg.

Want door de smalle poort paste geen zonde. Maar ook geen eigen vroomheid.

Slecht en goed moest je daar achterlaten.

Daarom heb je voor *deze* weg gekozen. Voor de brede weg.

En breed is de weg...

En (zo staat in vers 14): ***de weg is nauw.***

Eigenlijk staat er: de weg is vernauwd, samengetrokken. Hij is echt heel smal!

Niemand loopt vanzelf op die weg. We zijn er allemaal afgeraakt.

Ooit liep Adam op deze weg. Maar hij raakte van de weg af. En wij met hem.

Niemand loopt er vanzelf op deze nauwe, smalle weg.

En niemand *kan* er ook op lopen met de bagage van de wereld op zijn rug of met de bagage van zijn eigen vroomheid in de hand. Want, de poort (waar het begon!) is *nauw!*

De weg is vernauwd. Het is een weg met verkeersborden.

Je wordt op die weg geacht te geloven in de waarheid van de Bijbel, zonder daar iets aan toe of iets van af te doen, en zonder daarbij iets naar eigen inzicht zelf in te vullen.

Je wordt op die weg geacht je te houden aan de Tien Geboden. Dat lijkt misschien wel saai, maar het helpt, het beschermt, het bewaart voor de zonde.

Het lopen op die smalle weg is niet gemakkelijk. Er zijn modderpoelen, er liggen valkuilen en er staan valstrikken gespannen.

En daarbij, de voeten van de smalle weggangers zijn onvast. Ze zijn geneigd om uit te glijden en om struikelen. Het kan zelfs zo zijn dat de mensen van de brede weg met modder naar hen lopen te gooien. Want, zo heeft de Heere gezegd: In de wereld zult u verdrukking hebben.

Er zijn op smalle die weg dus gevaren.

Er zijn gevaren *van buitenaf*. De duivel valt je aan. Hij zegt, dat je niet zo'n zonderlinge eenling moet willen zijn. Hij zegt, dat dit best ook wel later kan, als je oud bent.

En, ouderen, tegen u zegt hij: Je bent te laat om je eindbestemming nog te kunnen halen.

En daarbij, juist die mensen die lopen op de smalle weg, juist zij worden met buitengewone kracht door duivel verlokend en verleid tot zonde.

Het gevaar komt van buitenaf: de haat van de wereld, de aanvechting en listige verleiding door de duivel.

Maar het gevaar komt voor de smalle weggangers vooral ook *van binnenuit*. Uit dat oude, zondige hart.

De mensen op de brede weg hebben ook zo'n zondig hart. Maar zij hebben er geen last van.

Maar aan de smalle weggangers, aan de mensen die door Christus zijn gebracht op de smalle weg, en vooral aan de mensen die op het punt staan om de enge poort binnen gaan, aan hen wordt meer dan ooit getrokken! Paulus zegt: *En zonder de wet, zo leefde ik eertijds, maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven (Romeinen 7:9).*

Een moeilijke weg dus. Een weg vaak van zuchten en tranen: Zal het ooit nog goedkomen? Of zal ik een dezer dagen omkomen...?

Dus kan je, jongelui, je de vraag stellen: Wie is er nu eigenlijk het beste af? De mensen op de brede weg of de mensen op de smalle weg? En als die mensen op het smalle pad beter af zijn, is dat dan alleen maar omdat ze *straks* op de beste eindbestemming aankomen? Of...?

Hebben zij nu, tijdens hun reis door deze wereld, niet een allerberoerdest leven?

Wat zegt Bijbel?

De goddelozen *hebben geen vrede*, zegt de HEERE (Jesaja 48:22).

En die Uw wet beminnen *hebben grote vrede* (Psalm 119:65).

Zo lopen wij op de smalle weg: Als droevig zijnde (dat zei ik toch: het is een weg van verdriet en tranen, van zuchten en pijn om onze zonden, om ons struikelen, om ons gebrek aan licht, liefde, gebed, om ons gebrek aan alles...), *als droevig zijnde, doch* (zegt Paulus) *altijd blij(!); als arm, doch velen rijk makende. Als niets hebbende, en nochtans alles bezittende* (2 Korinthe 6:10).

Er is een *brede* weg. Daarop lopen veel mensen. Dat is logisch.
En er is een *smalle* weg. Daarop lopen weinig mensen. Dat is ook logisch.
En, er is *nog een weg*...
Nee, gemeente, er zijn maar twee poorten, er zijn maar twee wegen.
Er zijn maar twee huizen. Het huis op de rots en het huis op het zand.
Het is of zegen of vloek. Het is of dood of levend.
Het is of licht of donker. Het is of voor of tegen.

Gemeente, op welke weg loopt u? Bent u al binnengegaan door de enge poort? Of loopt u nog steeds op de brede weg?

Laten we voordat we verdergaan met ons derde aandachtspunt samen gaan zingen uit Psalm 2, daarvan het 6^e vers.

*Vreest 's HEEREN macht en dient Zijn Majesteit;
Juicht, bevend op 't gezicht van Zijn vermogen,
En kust den Zoon, van ouds u toegezeid,
Eer u Zijn toorn verdelg' voor aller o - gen;
U op uw' weg tot stof doe wederkeren,
Wanneer Zijn wraak, getergd door uw gedrag,
U, onverhoeds, zou door haar gloed verteren,
Tot staving van Zijn lang gehoond gezag.*

We hebben twee *poorten* gezien: een wijde poort en een enge poort.
We hebben twee *wegen* gezien: een brede weg en een smalle weg.
Nu ons derde aandachtspunt:

3. Twee eindbestemmingen

Waar loopt uw weg op uit?

We lezen in vers 13: *en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan.*

Loopt u gerust, met uw zonden op uw rug of met uw Bijbel in uw hand, maar gerust(!), wekelijks door de brede poort en dagelijks op de brede weg?

Dan bent u (ik zeg het u eerlijk), dan bent u op weg naar het verderf.

Uw weg is een fatale weg!

Ik zeg het u eerlijk, want de kerk is geen warm bubbelbad, waar je wekelijks fijn mag luisteren, terwijl je met massa mee blijft lopen (met de Bijbel onder je arm) op weg naar de eeuwige ondergang!

Uw weg is de weg van verderf en ondergang.

De dichter zegt: *De weg van de goddelozen zal vergaan* (Psalm 1:6).

Dat is het eindstation. Voor eeuwig.

God zal op de goddelozen regenen strikken, vuur en zwavel en een geweldige stormwind zal het deel huns bekens zijn.

Want de HEERE is rechtvaardig (Psalm 11:6-7).

Breed is de weg. Fijn is het om er samen op te lopen. Met of zonder Bijbel onder uw arm. Maar plotseling zal uw einde daar zijn.

Nee..., niet uw einde, maar het begin. Het begin van uw eeuwige eindbestemming:

Immers zet U hen op gladde plaatsen. U doet hen vallen in verwoestingen. Hoe worden zij als in een ogenblik tot verwoesting, nemen een einde, worden te niet van verschrikkingen! Als een droom na het ontwaken!

Als U opwaakt, o Heere, dan zult U hun beeld verachten (Psalm 73:18-20).

Ineens is straks de droom voorbij! God waakt op in Zijn toorn.

Ineens!

Ineens valt de deur achter je dicht. Je hoort harde klik... Het slot zit dicht.

Je kan niet, je kan nooit meer terug.

En... je heft je ogen op... Je kijkt voor je, je kijkt om je heen... En je voelt het vanaf moment één: *zijnde in de pijn*. In eeuwige pijn, wroeging, haat en verdriet.

Kerkgangers, lopende op brede weg: dit wordt uw eindbestemming!

Het kaf zal met onuitblusselijk vuur verbrand worden (Mattheüs 3:12).

In het eeuwige vuur geworpen (Mattheüs 18:8).

Eindeloos. Een jaar, tien jaar, honderd jaar, duizend jaar, tienduizend jaar...

En nog is het maar het begin.

Ik weet het zeker: u hoort de het slot van de deur achter u. U hoeft geen moment na te denken. U zegt: ik heb me vergist. Ik heb de verkeerde weg gekozen.

Maar de deur zit dicht.

U zegt: Kan het niet wat vriendelijker, wat milder, wat zachter...? Kan het niet met wat meer bubbelbadgehalte...?

Nee.

Waarom niet?

Omdat ik u in gedachten zie staan..., op dat punt: U heft u ogen op (zoals de rijke man deed), in de pijn. En... de deur achter u zit dicht.

Een enkeling was een drama. Maar het is veel erger.

Velen van u, lieve mensen, aan wie mijn hart in liefde verbonden is, velen van u zullen daar eindigen.

Want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen(!) zijn er, die door dezelve ingaan.

Lieve mensen, hoor dit niet aan. Duw dit niet weg. Meestal gaan de mensen van de brede weg na de preek weer gerust naar huis. Met een Bijbel onder de arm. We hebben het weer gehad voor deze morgen...

Alstublieft! Doe dat niet. Reageer op dit woord!

Word boos, word bang, raak in paniek! Maar wat u ook doet, hoor het niet aan, maar reageer alstublieft!

En zeg: Wat moet ik toch doen, om zalig te worden?

Dit: Ga zoeken. Naar die enge poort. Ga terug naar het begin.

Zoek Hem (de enge poort, de Heere Jezus Christus) en u zult Hem vinden.

Ga zoeken, ga kloppen, ga bonzen, ga roepen om genade!

En: *Ga in door de enge poort.*

Want breed is de weg die tot het verderf leidt. Dat is de eerste eindbestemming.

Want (vers 14) de poort is eng en de weg is nauw, **die tot het leven leidt**. Dat is de tweede eindbestemming. *En weinigen zijn er, die denzelve vinden.*

Die moeilijke weg van tranen, van zuchten en struikelen, van vallen en opstaan, van vrede en blijdschap, dat smalle pad leidt *tot het leven!*

Wees getroost, u die door de deur bent ingegaan, u, die het leven in Christus hebt gevonden, u bent, wij zijn op weg naar het leven. Naar eeuwig leven, met God door Christus. Naar verzadiging van vreugde, die er is bij Gods aangezicht.

De weg van het *kruis*, brengt ons *thuis*.

Het moment zal komen, niet dat we zullen zeggen (wat de duivel ons misschien wel influistert): Ik heb me vergist. Maar het moment zal komen, dat ook wij onze ogen opslaan...

We denken nog een ogenblik terug aan die moeilijke weg, waar toch ook zoveel vrede was... Maar we zullen ogenblikkelijk zeggen: Het was ons alles waard.

Blij vooruitzicht dat ons streelt...

Zondaars komen door Christus (vastgehouden aan Zijn hand en gedragen door Zijn gebeden) thuis.

De hemel zal een plaats van verwondering en blijdschap zijn.

We zullen voor altijd zingen: Het was door U, door U alleen, om het eeuwige welbehagen.

Maar we zullen vooral ook horen hoe God Zelf over Zijn volk en Zijn werk in ons zingen zal (Zefanja 3:17).

Laten we onze moeilijke loopbaan toch lopen met oog op die prijs.

Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand des troons van God (Hebreeën 12:2).

Christus, en door Christus verzoend met God, dat zal onze eeuwige vreugde zijn.

Lieve, onbekeerde vrienden, dat *u* daar ook zult komen, daar gaat u vooralsnog niet vanuit.

Maar dat u in het verderf zult omkomen, dat gelooft u ook niet. Anders zou u hier niet zo rustig blijven zitten.

U rekent stiekem op een derde weg en op een derde eindbestemming: Een strafbankje in de hemel, of een VIP-plaats in de hel.

Alstublieft, bedrieg u niet! Maar: *Ga in door de enge poort* (vers 13).

Of zoals Lukas zegt: *Strijdt om in te gaan door de enge poort* (Lukas 13:24)

Dus: Wie was de poort? Wie was de Deur van der schapen?

Jezus!

Ga in door de enge poort, strijd om in te gaan, dat wil dus zeggen: doe alles wat in u is om in Jezus te zijn. Om deel te krijgen aan Zijn verzoenende werk. Want zo alleen krijgt u vrede met God.

U moet alles kwijtraken, Uw hoofd moet gebogen worden. En u moet op de nodiging van Christus op uw knieën bij Hem komen!

Ga in door de enge poort.

Er staat niet: Luister goed naar deze preek over de enge poort.

Er staat niet: Bestudeer die enge poort goed.

Er staat niet: Praat straks thuis met interesse en kennis na over de preek.

Er staat helemaal niet: Praat straks uitgebreid over de onmogelijkheid voor u om die poort binnen te gaan. U lastert God!

Er ligt een uitnodiging voor u. En ik duw hem opnieuw in uw handen.

Nee, sterker. Het is niet alleen een welgemeend aanbod van genade. Het is een hemels bevel: *Ga in!*

Ga er niet over praten, ga er niet bij zitten, maar: *Ga in!*

Doe uw uiterste best ervoor. Strijdt om in te gaan. Pijnig uzelf om door die poort te gaan.

Niets moet meer uw aandacht hebben, niet mag u meer energie kosten, niets meer inspanning van u vragen, dan dat u probeert door die enge poort binnen te gaan.

Wat u doen moet?

Ik geef u in de vierde en laatste plaats:

4. Een dringende raad

a. In de eerste plaats moet u biddend vragen of God uw *ogen zal openen* om die enge poort te zien.

Of u bent niet geïnteresseerd in het zien en zoeken van die enge poort.

Of u ziet allerlei mogelijke manieren om uzelf te redden, maar die zullen allemaal falen.

Hoe dan ook, het enige redmiddel hebt u niet in het vizier. Vraag daarom, bid daarom, smeek daarom.

b. Vraag in de tweede plaats biddend aan God om u te *doordringen van de absolute noodzaak* om door die poort binnen gaan. Met andere woorden: om u te doordringen van de absolute noodzaak om Christus te leren kennen.

Zodat u niet bezig blijft om andere redmiddelen te vertrouwen of uit te proberen.

c. Gun uzelf in de derde plaats *geen enkele rust* voordat u weet dat u in Hem, in Christus bent.

Bent u goddeloos, zoek Christus!

Bent u netjes, zoek Christus!

Bent u verontrust in uw geweten, zoek Hem!

Want er is onder de hemel geen andere Naam, die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden, dan de Naam van Jezus (Handelingen 4:12).

d. Span u in de vierde plaats *tot het uiterste in*, om daadwerkelijk door die poort binnen te gaan. *De geweldigers nemen het Koninkrijk der hemelen met geweld (Mattheüs 11:12).* Met het geweld van gebed en tranen van berouw!

e. Verlaat in de vijfde plaats de dingen van nu, de dingen van de wereld en de dingen van de godsdienst, die u schijn van rust geven. *Breek met uw zonden.* Gooi uw eigengerechtigheid op de plaats waar ze moet liggen. Het is ballast, het is vuil, het is afval!

f. En richt in de zesde plaats van nu af aan uw oog op die andere, op die komende wereld. En zeg met de verloren zoon: *Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan, en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel, en voor u (Lukas 15:18)*

g. En neem als laatste het vaste besluit in uw hart om niet te doen als de vrouw van Lot of als koning Felix: omkeren of uitstellen.

Als u dat alles *niet* doet, zult u zonder twijfel vroeg of laat horen: *U wilde tot Mij niet komen (Johannes 5:40).*

Maar *hoe dan* in te gaan door die Deur? Door die enge Poort? Door Christus? De Bijbel zegt het duidelijk: door het geloof. Door het geloof in de belofte van het Evangelie.

Is dat gemakkelijk?

Ja, zeggen de brede weggangers.

Nee, zeggen de mensen van de smalle weg. Daar is Goddelijke kracht en overtuiging voor nodig. De vijandschap, de weerstand en het verzet van ons hart zijn te groot.

Als de Heilige Geest Zelf ons niet had gedrongen, ons al die geestelijke schijnbagage niet had afgenomen, ons naar die poort niet had uitgedreven en ons er niet doorheen had geduwd, dan waren we er nooit gekomen.

We zagen dat er geen andere weg meer was. We wanhoopten aan onze wegen. Onze zondelast was hemelhoog. We wilden niet, maar er was geen andere weg.

We werden gewillig gemaakt om in onze zondenood te vluchten tot Jezus. Om een blik te slaan op Hem, op de striemen van Zijn vernedering, in de wonden van Zijn hart.

Wat een zalige vreugde stroomde er toen in ons hart. Door Zijn striemen is ons genezing geworden.

Maar het was niet ons eigen werk. Het was de Heere Zelf, die ons door die weg van berouw en bekering bracht, door de enge poort, op de smalle weg.

Dus, mensen, moet je zoeken. Je moet roepen! *Zone Davids, ontferm u ook over mij.*

Ik ben verloren. Ik heb geen kracht. Ik wil niet.

Geeft U me toch alstublieft wat U me beveelt.

Wees u ervan bewust, gemeente, dit *ga in door de enge poort* is een goddelijk bevel.
Zo zegt de HEERE: *Ga in door de enge poort.*
Het is een bevel, onder dreiging. Onder de dreiging van het verderf.
Maar achter die dreiging (o, zie dat toch!) schuilt een medelijdend en bewogen hart.
God wil niet dat u in het verderf komt. Hij wil niet dat u verloren gaat, maar dat u komt tot de kennis van de waarheid die in Christus is.

En dat moet u aanmoedigen. Dat wil u moed geven.
Om te zoeken, om te roepen, nu het nog kan!
Geloof toch Zijn heil- en troostrijk Woord. God wil erom gevraagd worden. Hij wil gezocht worden, door u, door jou. Hij wil er door het huis van Jakob om gebeden worden.
Doe dat dan toch, voordat het te laat is!

Beste vrienden, laat het er niet op aankomen. Ineens kan het te laat zijn.
Droom niet. Leef niet in de waan dat u misschien wel in de hemel kan komen zonder door die enge poort binnen te gaan. Zonder Christus zult u voor eeuwig omkomen.
Zonder inspanning zal het ook niet gaan. De meeste brede wegwandelaars, die daar lopen met hun Bijbel onder de arm, denken dat ze slapend bekeerd kunnen worden.
De Spreukendichter: *Hoe lang zult u, luiaard, neerliggen? Wanneer zult u van uw slaap opstaan?* (Spreuken 6:9)

Tot slot, geliefde gemeente:

Het leven en de dood heb ik u voorgesteld, de zegen en de vloek!
Kiest dan het leven, opdat u leeft, u en uw kinderen (Deuteronomium 30:19).

Amen.

Slotzang Psalm 17: 7 en 8

Red mij van hen, die 't ruim genot
Der wereld voor hun heilgoed achten;
Geen deel, dan in dit leven, wachten,
En maken van den buik hun god;
Van hen, die weelde, schatten, staten,
Hoe rijk, hoe uitgebreid, hoe groot,
Verliezen moeten met den dood,
En hunnen kind'ren overlaten.

Maar (blij vooruitzicht, dat mij streelt!)
Ik zal, ontwaakt, Uw lof ontvouwen,
U in gerechtigheid aanschouwen,
Verzadigd met Uw Godd'lijk beeld.